

[Grothe Philip.]

ganisationer kan pålægge os, formodentlig kombineret med en arbejdsløshed, der ligger langt, langt højere end den, vi er ude for i øjeblikket. Det ønsker vi ikke at stille imod. Vi ønsker ikke at tage et medansvar for noget, der kan bringe os ind i en sådan situation, og derfor er det os magtpåliggende, at BO-tallene holdes nede på et nogenlunde stabilt niveau.

Derfor er det også afgørende for os, at de ting, vi nu sætter ind med på beskæftigelsesområdet, er ting, der hurtigt kan afvikles, hvis der kommer gang igen i erhvervslivet. Vi ved jo alle, at det, der på længere sigt er det ønskelige, det, der på længere sigt er målet, det er, at vi skal have overført en del af vores arbejdskraft til eksporterhvervene, og det skulle meget nødig gå sådan, at vi ved at køre videre med nogle beskæftigelsesforanstaltninger, der nu udspringer af den store arbejdsløshed, i realiteten forhindres i den overførsel af arbejdskraft, som på lang sigt må være det nødvendige.

Jeg konstaterede, at den socialdemokratiske ordfører hr. Lysholt Hansen i begyndelsen af sin tale netop pegede på, at der kan være en konflikt imellem den kortsigtede politik og den langsigtede politik, at noget af det, vi gerne vil sætte ind på i den kortsigtede politik, måske kan skabe vanskeligheder for den langsigtede politik, og det er netop derfor, jeg siger, vi mener fra radikal side, at vi skal gøre noget kortsigtet for at stimulere beskæftigelsen, men vi må samtidig sikre os, at vi ikke kommer ind med nogle ting, som gør, at vi på lang sigt handler uhensigtsmæssigt.

Vi må vel også være klar over — det er en anden side af problemet — at hvis vi nu sætter voldsomt ind, jeg tænker på yderligere sociale ydelser, jeg tænker bl. a. på nogle af de tanker, som socialdemokratiet har været fremme med om en fritagelse af de sociale pensioner for skat, hvis vi dér sætter ind med noget, der ikke alene giver øgede udgifter eller mindre provenuindkomster i år, men også i de kommende år, så ligger der deri noget, som meget let enten kan føre os ind i meget store samfundsøkonomiske vanskeligheder eller nødvendigvis må føre til højere skatter. Og vi er ikke i vores parti indstillet på, at det lige i øjeblikket er det, man trænger så voldsomt til, nemlig at

sætte udgifterne op, med den virkning at vi også må sætte skatterne op. Vi tror, der er noget her, som vi skal passe overordentlig stærkt på. Vi må derfor også her ved denne behandling give udtryk for, at vi tager betydelige forbehold, indtil vi ser, hvordan man har tænkt sig at praktisere disse planer.

Jeg skal ikke her — det ville være alt for tidkrævende — gå ind i en detaljeret gennemgang af, hvilke ændringsforslag vi kan stemme for, og hvilke vi vil gå imod. Jeg håber, at det, jeg her har sagt, i hvert fald give udtryk for de hovedretningslinjer, vi vil anlægge ved vores stemmeafgivning. I øvrigt skal jeg meddele, at vi til sidst, som vi plejer, når vi har haft afstemningerne om de enkelte ændringsforslag og paragraffer, agter at stemme for det samlede finanslovsforslag, idet vi dermed giver udtryk for, at vi stadig væk føler et medansvar for en fortsættelse af det samfund, som er bygget op, og som vel skal ændres på detailområder, men hvis hovedmålsætning skal fastholdes.

Hagen Hagensen (KF):

Dette finanslovsforslag er udarbejdet af den forrige regering og har som en væsentlig del af sit grundlag de besparelser, der fremgik af aftalerne mellem seks partier i det forrige folketing, besparelser, som kedeligt nok ikke blev udmøntet i lovgivning forud for valget i januar i år. Det konservative folkeparti var deltager i besparelsesaftalerne og vedstår disse fuldt ud. Vi er rede til at medvirke til at føre en lovgivning igennem overensstemmende med spareaftalerne; jeg behøver ikke her at nævne enkeltheder derom, de har været drøftet så ofte, og man kender helt og klart stillingen dertil.

Vi finder, at der er behov for og nødvendighed for, at de offentlige udgifter, og det gælder ikke mindst statens udgifter, bør holdes i ave. Det er pinende nødvendigt, hvis vi skal gøre os håb om at skaffe orden i vores økonomi på ny. Skattetrykket må lattes. Hr. Lysholt Hansen nævnte som noget, der var vigtigt for hans parti, at man i indkomstskatten så et middel til at skabe større lighed. Jeg vil gerne sige, at vi ikke ser indkomstskatten som et middel dertil. Vi finder, at indkomstskatten bør fordeles efter det evneprincip, der er gældende og har været gældende længe, men at der ikke via skattevejen bør ske en yderligere ind-